

STRIJD

OFFICIËEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS

Stichter: WILLIAM

BRAMWELL BOOTH, Generaal, 101 Queen Victoria St. Londen

HOOFDKWARTIER VOOR NEDERLANDSCH

21ste JAARGANG No. 8.

1 AUGUSTUS

Onze nieuwe

In het vorig nummer van onze Strijdkreet is reeds melding gemaakt van de aankomst van zes nieuwe Officieren, die uit Engeland naar hier zijn gekomen en op 21 Juni te Tandjong Priok voet aan wal zetten.

Thans hebben wij het genoegen onzen lezers de photo-groep van deze makkers aan te bieden en laten hieronder eenige bijzonderheden omtrent het leven en de loopbaan dezer Officieren volgen. Wij nemen ze in volgorde, zooals zij op de photo voorkomen, van links naar rechts.

De ouders van Nelly Digby dachten waarschijnlijk niet, toen zij haar als klein kindje aan God toewijdden voor 't zendingswerk, dat Hij hun dochter later zou roepen om als L. d. H. Officier naar Java te gaan.

Zij behoorden tot het genootschap der „Primitive Methodists”, waarbij de vader Local Preacher (leeke-predikant) was, te Maidstone in Kent. Haar vader stierf, voordat Nelly zeven jaar oud was. Toen zij was, werd zij in een samenkomst van de „Primitive Methodists”. Niet lang daarna kwam zij in kennis met het Leger des Heils. Zij werd Soldaat en Korpskadet. Intusschen was Zr. Digby in Finchley (Londen) komen wonen. Zij werkte in het korps aldaar als Opleidster en als Leidster van den Liefdebond. Ruim zes jaar geleden werd zij zittend aan voor het maatschappelijk werk van het Leger des Heils als Kadet. In een lezing kwam zij in contact met de

Adelaide Cox voor de maatschappelijke Kadetten gehouden, vertelde deze van den arbeid, door het Leger des Heils op Java verricht in 't belang der inlandische moeders. Zij sprak er van, hoe vele inlandische vrouwen sterven ten gevolge van gebrek aan hulp bij de geboorte van haar kind, en wat het Leger des Heils doet om hulp te verlenen in deze. Kadet Digby gevoelde, dat dit een arbeid was, waaraan zij graag haar leven zou willen wijden.

Toen zij hierover met haar moeder sprak, was deze in 't geheel niet verbaasd; zij vertelde haar dochter

toen voor 't eerst, hoe haar ouders haar als klein kind aan den Heer hadden gewijd voor zendingsarbeid; dit moest dus wel van God zijn.

Kadet Digby bleef in het „Mothers' Hospital” te Londen, totdat zij al haar diploma's had gehaald, om zooveel te beter bekwaam te zijn voor haar arbeid onder de bevolking van Ned. Indië. Het laatste jaar was zij in Londen als „district-nurse” (wijkverpleegster) in verband met genoemde inrichting werkzaam.

„Zeg toch vooral,” zei Kapitein Digby aan 't slot van ons interview, „dat het alleen is door te gehoorzamen aan den wil van God, dat ik thans ben waar ik ben en wat ik ben. Het is alleen door Zijn hulp en zegen, dat ik door mijn examens kwam en dat ik tot hiertoe mijn arbeid kon verrichten, en Hij zal mij ook verder helpen.”

Kapiteine Edith Stapleton van Tottenham I, Londen, is de eenige Heilssoldate in haar familie. Haar bloedverwanten en ook zij zelve plachten geregeld een „chapel” te bezoeken. Toen zij achttien jaar oud was, werd zij op zekeren Zondag aangetrokken door de tonen van een muziekkorps. Dit bleek het muziekkorps van Wood Green te zijn, dat zijn gewonen optocht hield, vóór de Zondag-avondmeeting. Met vele anderen volgde zij den optocht en ging de zaal binnen.

ch moes
ar voren en
iet lang daarna werd zr. Stap
dat het dichtst bij haar woning
oldaat te hebben gestreden, bood zij
ep de kweekschool in 1912. Familie-omsta
echter naar huis terug te keeren en het best
ouden op zich te nemen. Zij werd toen in haar k
ant-Majoor en arbeide in die positie verscheiden ja
n October l.l. zag zr. Stapleton eindelijk den weg geope
ng als Officier te volgen. Maar nu was zij 30 jaar
elde het Hoofdkwartier haar te oud om naar een korps t
zonden, en wilde men haar alleen in 't maatschappelijk w
aats geven. Inmiddels kreeg zij van andere zijde een aan
geleid te worden voor verpleegster. Zij bad ernstig over deze
vroeg aan God, wat zij moest doen.
Toen kort daarop een brief van het Internationale Hoofdkwa
vam, haar vragende, of zij bereid was om naar Ned. Indië te g
schouwde zr. Stapleton dit als het antwoord op haar gebed, e
met vreugde land en bloedverwanten vaarwel, om op de roep
van God na
verre land te ga
Kapiteine Stap
ton mag tha
„Zijn lammer
weiden” in 't k
genius te be
doeng.

Kapiteine Glad
Priddle kwam
Ivy Bridge, L
vonshire, als k
van zeven ja
eerst met
ger des
aanra
ger
zi

Van links naar rechts: Kapiteins DIGBY,
Zittend vooraan:

STAPLETON
Kapi

Handwritten text and a circular stamp at the bottom of the page.

* *

De week daaropvolgend was Soerabaia aan de beurt voor een bezoek van den Kolonel, waarbij schrijver dezer nootjes hem vergezelde. Zondag morgen hield de Kolonel een samenkomst in het nieuw geopende korps, hetwelk onder leiding staat van Majoor Salet, en de Officieren van de Vrouwen- en Kinderkliniek.

Des namiddags werd een bezoek gebracht aan de Leprozerie te Semaroeng en voor de verpleegden aldaar een samenkomst gehouden.

Daarna begaf de Kolonel zich naar het Militair Tehuis tot het houden van een bijeenkomst. Een groote belangstellende schare was opgekomen, zoodat de zaal feitelijk te klein was om allen te bevatten.

Het was een avond, die niet licht vergeten zal worden. In al deze meetings, hoe verscheiden ook van elkander, werd op kennelijke wijze Gods kracht ervaren en een heerlijk werk in vele harten tot stand gebracht.

* *

's Maandagsavonds hield Dr. Kaudern een lezing over zijn onderzoekingen op het eiland Celebes, in het gebouw van de Loge, gepresideerd door den Kolonel. Aan het publiek werden kijkjes op het eiland Celebes en zijn bevolking gegeven, door middel van beelden, op het doek gebracht.

Wij danken Dr. Kaudern voor hetgeen hij ons dien avond te zien en te hooren gaf omtrent deze zeer belangwekkende gewesten, waar het Leger des Heils reeds een gezegend werk heeft verricht en ongetwijfeld een groote toekomst tegemoet gaat.

* *

In de Kinderkliniek te Soerabaia trof ik een jong kindje aan, waarvan de moeder door uitputting van honger op straat was gestorven, terwijl de vader waggelende, eveneens door honger, ten slotte gedreven werd naar onze kliniek, waar het kindje liefderijk werd opgenomen.

van hun hutten. Maar hij sloeg hun aanbod af.

„Neen,” zei de oude man bedroefd, „ik wil uw water niet hebben.” (Te zeggen: „ik wil uw water niet hebben” is in Britsch-Indië de sterkste uiting van droefheid en misnoegen.) Dat konden de menschen van het dorp niet begripen. Ze zeiden tot elkander: „Wat scheelt hem toch? Zoo is hij vroeger nooit geweest. Vroeger sprak en onderwees hij toch ook, maar niet op dezelfde wijze als nu.”

Maar onder den boom bracht de oude „Kapitein” den nacht door in gebed en vasten. Den volgenden dag getuigde hij weer voor het volk, en vertelde hun van den Heiland. Langzaam aan begonnen zij te luisteren naar hetgeen hij sprak, en op zekeren dag stonden in een samenkomst al de hoorders op en zeiden, dat zij wilden beginnen Jezus Christus te dienen.

Dat was het begin van een ware opwekking; en na verloop van tijd zond de Kapitein bericht aan den Districts-Officier met het verzoek, of hij het dorp wilde bezoeken; allen waren daar nu Christenen geworden en wilden zich bij het Leger des Heils aansluiten.

De Districts-Officier kwam en hem wachtte een wonderbare aanblik — het heele dorp trok hem tegemoet met banieren en muziek. Allen zongen en sloegen op hun „tom-toms.” Toen werd een samenkomst gehouden. Midden op de open ruimte, waar de meeting

Dit is slechts één van de talrijke gevallen, welke zich dag aan dag in deze rijke handelsstad voordoen.

* *

Een andere man was ten einde raad over zijn vrouw, die in een deerniswekkenden toestand verkeerde en pleitte voor haar opname in onze kliniek.

Ofschoon de kliniek vol was, werd toch nog een plaatsje voor haar ingeschikt. Toen haar een kindje geboren was, was de man

vonden, dat er een zeer in 't oog vallend verschil was tusschen dit dorp en de andere Britsch-Indische dorpen met gedeeltelijk heidensche bevolking. Overal heerschten orde, welvaart en tevredenheid; de huizen waren zindelijk en bestonden meestal uit twee kamers; in de voorste was een stookplaats en daarboven stonden op een plank de blankgeschuurde geelkoperen ketels en pannen. De andere kamer diende als woonkamer en tevens als voorraad-kamer, waar groote steenen vaten met rijst en ander koren werden bewaard.

In de bijeenkomst, door beide genoemde Officieren gehouden, viel hun in 't bijzonder de Korps-Sergeant-Majoor op; hij was een oud man met zilverwit haar, dat in lange lokken op zijn schouders viel. Hij nam met geestdrift deel aan het gezang en klapte in de handen, terwijl zijn gezicht straalde van vrede en blijdschap. Deze Indische Heilssoldaat had meer dan twintig jaar tot het Leger des Heils behoord. Als een van de eerste kolonisten was hij naar Muktipur gekomen in de grootste armoede — al wat hij vroeger bezat, was verbrand. Maar nu is hij een welgesteld man.

Wat den ouden „Kapitein” betreft, kunnen wij nog meedeelen, dat hij tot zijn dood toe is voortgegaan met het land door te trekken, en overal te getuigen en te zingen van den Heer Jezus, door zijn getuigenis groote scharen winnende voor het Koninkrijk Gods.

zoo dankbaar voor de goede verzorging, dat hij wenschte, zijn kindje den naam te geven van „Kinderkliniek, Leger des Heils”.

De Bevelvoerende Officier trachtte hem hiervan af te brengen, maar de man stond er op, dat het kindje als een dankbare herinnering aan de kliniek dien naam zou dragen, welke altijd aan de liefderijke behandeling zou herinneren. Hij besloot eindelijk, dat het kindje zou genoemd worden: „K. Heils-

met 2
veree

Zijn
Gravit
in het
ren ze
van c
Officie
Uijling
verrich

Het
August
beschr
voor z
te Sem
het fei
door
dagen
pers v
raapt e
waar r
den ver
werd
foto's v
nomene

Het v
heid, b
vrouwe
meerde
hoeven
reiniger
plaats
bracht
Hiorth
tra dru

Het l
o.a.: „
stinken
waren
lomp
schen
verspre
beschri
lijdt ec
gen, w
patient
de ong
andere
één be
harte h
deze p
opzicht
worden
plaats
des ger
de krac
tus.

kwam het verlange. Officieel een
om in dat land voor G. later het
den. Dat was in Januari 1914. In
Augustus van datzelfde jaar kwam
zij in de kweekschool en ging in
April d. a. v. als Luitenant naar een
korps. Er was destijds geen ge-
legenheid om naar Ned. Indië te
vertrekken, en zij moest nog enkele
jaren wachten, eer zij haar roeping
daarheen mocht volgen. Na in zeven
Engelsche korpsen, eerst als Luite-
nant, daarna als Kapitein gearbeid
te hebben, is Kapiteine Wilson
thans aangesteld tot hulp van
Adjudante v. Straaten in 't kinder-
huis te Salatiga.

Kapiteine Alice Radcliffe van
Leyton I, Londen, komt uit een fa-
milie van Wesleyanen, vrienden van

id naar Ned.-Indië
De Kapiteine is thans aangesteld
in 't reddingshuis te Weltevreden.

HANDELS - DEPARTEMENT

VAN HET

Leger des Heils

Wij hebben steeds in voorraad een
groot assortiment

Bijbels, Testamenten en Evangelien

in de Hollandsche, Engelsche Ma-
leische en Javaansche talen,
en in alle prijzen.

den wind te
laten zuiveren van alle stof en vuil,
dat erop gekomen was; of wel het
liet den wind maar over zijn hoofd
heenwaaien, zooveel hij wou, want
„Duizendblad” hield zich altijd heel
klein, zoodat het nooit bang be-
hoefde te zijn, dat een windvlaag
het zou knakken. Ja, Duizendblad
was heel best tevreden met zijn
plaatsje en dankte God op zijn
manier, terwijl het stilletjes voort-
groeide en zijn kleine witte bloemen
ontplooide tot vreugde van elk, die
er acht op wilde slaan.

Maar ons kleine „Duizendblad”
had ook werkelijk een goed plaats-
je. Het kon ongehinderd de zon op
zich laten schijnen van den ochtend
tot den avond; het stond daar met
al zijn witte armen uitgespreid om
zooveel mogelijk zonneschijn op te
vangen, en wanneer het avond werd,

Ab
„HEI
dat on
ledere
niew
gezet,
Ab
dië f
Best
door h
Hande

BOEKHANDEL van het LEGER DES JAVASTRAAT 16, BANDOENG.

Dr. T. Miller, Morgengedachten.	f 3.—
Hocking, Een Kroon verloren.	„ 3.90
A. Schaab, Mislukt Werk.	„ 3.—
B. Valloton, De Familie Profit.	„ 3.50
B. „ Hunne Werken volgen met hen.	„ 3.50
D. Alcock, Hubert Bohum	„ 3.—
A. v. d. Flier, Angelus Merula	„ 4.50
Bettex, Uit Israel's Geschiedenis.	„ 3.25
„ „ Het Boek der Waarheid.	„ 2.50
„ „ Van de Grootheid des Drieëenigen Gods.	„ 3.—
L. F. Bungener, Een Preek onder Lodewijk XIV.	„ 1.75
J. Bunyan, De Heilige Oorlog.	„ 2.25
Orto Funcke, Tijdelijke Dingen in het Licht der Eeuwigheid.	„ 5.25
„ „ De Boog in de Wolk.	„ 1.—
Philip Mauro, Rede en Openbaring.	„ 1.75
B. Ellis, Adnah.	„ 3.25
John Angell James, Bestuur en Aanmoediging	„ 1.50
Trommius, Concordantie des Bijbels.	„ 12.50
C. Sinclair, Uit en Thuis.	„ 2.50
J. H. v. Linschoten, Mathilde.	„ 3.50
Marjorie Bowen, Dei Gratia.	„ 4.65
„ „ Voor God en den Koning	„ 3.80

Marjorie Bowen, Ik zal handhaven.	„ 3.80
„ „ Beschermers van het Geloof	„ 3.80
„ „ George Washington.	„ 3.80
„ „ De Held.	„ 3.80
H. Stretton, De groote Lijdensweg.	„ 2.75
Jan Maclaren, Harten van Goud.	„ 2.—
„ „ De Dominee en zijn Gemeente	„ 2.50
„ „ Oude en nieuwe Kennissen	„ 2.50
H.S.S. Kuijper, Vacantie in Engeland.	„ 3.25

ENGELSCHE BOEKEN.

A. Mac Donnell, Thoughts for a quiet Hour	1.50
„ „ Voices of God in Life and Nature	„ 1.50
M. King, Idylls of the Poor. I	„ 1.—
„ „ „ „ „ II	„ 1.—
„ „ The Coming of the Nuns.	„ 1.—
K. Drew, Freely forgiven.	„ 1.—
J. Bunyan, A. Pilgrim's Progress.	„ 3.50
M. Duff, The Life of Jesus.	„ 2.—

JONGENS-en MEISJES-BOEKEN.

P. Andriessen, De Dageraad van een Keizerstroom.	f 3.25
--	--------

P. Andriessen, Het	
„ „ Arabi	
E. „ Gerdès, Moeders	
„ „ Jan Mala	
„ „ Moflie.	
J. J. Goes, Er zij li	
S. Andriessen, Ver	
„ „ Er	
C. „ M. Vonge, De R	
Everett Green, Klein	
„ „ Zijn	
P. „ Louwerse, Janma	
E. Gerdès, Vertellin	
E. de Pressensé, Ee	
Andrew Home, Doo	
„ „ Bra	
„ „ Vi	
Cummins, De Lanta	
PRENT	
Restantjes.	
Mijn Kerstboek.	